

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra DE FREMMEDE

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 124. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald06val-shoot-idm140353511853088/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

erindre den lille forvildede Yndling, om det Fald, som han gjorde i Gaar, da han vilde springe Buk, thi hans Pande svier endnu; men vil man fortælle ham det om et Aar, saa enten gaber han derved, eller han løber sin Vey; og man kan sætte ti mod 5 et, at han springer Buk inden Aften, om han ellers kan komme til dermed — For det andet er der siden vort Selskabs Begyndelse gjort en Mængde Feyltrin, hvoraf en Deel maaskee kunde have været forebyggt, om de advarende Tildragelser, som 10 det har opskrevet, havde været bekendtgjorte før — || I Betragtning heraf, og da vort Selskab nu ikke 15 allene har vedvaret henimod halvandet Aar, men efter al Anseelse vil blive bestandigt, saa har jeg troet at al videre Opsættelse var unødvendig og 20 skadelig —

Man vil i Anlegget selv finde Hoved-Aarsagen, hvorfor jeg har indrettet mine Efterretninger som et Ugeblad — Læsernes og min egen Bequemmelighed er en anden — Dog maae jeg her anmærke, 25 at jeg i Begyndelsen umuelig kan binde mig til Datumet af vore Acter — For nogenledes at bøde paa min Forsømmelse, og for desto før at naae vort Selskab, der for nærværende Tid kun befatter sig med det, som daglig tildrager sig for vore Øyne, 25 maae jeg sammendræge meget, udelade andet, og saa tit det er mueligt fortælle det i et Blad, som de Fremmede har samlet paa i to tre eller fleere Uger — Og skulde der imidlertid, inden jeg naaer vore 30 nuværende Forretninger, og saaledes kommer 30 paa den ordentlige Bane, tildrage sig Hændelser hvis Bekjendtgjørelse ikke bør opsættes, saa seer man, at jeg og for deres Skyld maae afbryde Ordenen, og fortælle dem strax, endskjønt de har tildraget sig seenere, end de, som jeg i den Tid 35 der ligge —

De faae Fortællinger, som det kan være mig tilladt, at sammendræge ere det eneste i mit Ugeblad, som Tid efter anden kan skaffe mig den

kostbare Fornøjelse, i visse Maader at viise mig
 som Forfattere, da jeg hvad alt det øvrige betref-
 fer, herefter kun kan forestille en Skrivere. Det er
 dog virkelig tungt, naar en ærlig Forfattere ikke
 5 tør vise sig selv i det mindste engang paa hver Si-
 de i hans Skrifter. Som naar man vilde formeene
 den ærlige, den velhavende Spekhøker, at være
 tilstede, naar hans Søn deponerer, og at tilegne
 sig selv al den Beundring, som han troer at læse i
 10 Tilhørernes Øyne, naar den tilkommende Profes-
 sor uden Anstød kan opregne Alenlange Sider, af
 Latin, eller Arabisk, eller Himmelen maae vide,
 hvad det er for et HexeSprog, og hvorledes Pro-
 fessorerne kan forstaae ham — Som om man vil-
 15 de forbyde denne gode Mand, der dog svarer en-
 hver sit, at forandre Sted hvert Øyeblik, for at
 finde et, hvor enhver kan have den Fornøjelse at
 see ham — ham Faderen til saa klog en Søn; saa
 bedrøvet er det, naar de handlende Personer lige-
 20 som vil slaae Døren i for Næsen af deres Historie-
 skriver; naar ham skal fattes Leylighed, og selv
 Tilladelse, at plante sig mit iblant dem, og at troe
 sig meest beundret af dem alle — Virkelig, om det
 ikke var for andet, end det smukke: Jcg, og det
 25 rørende: mine Læsere, som de fleeste af mine Hi-
 storier vil tvinge mig til at udelade, saa maatte
 det fortryde mig. Den første i Ordenen, som bli-
 ver Herr Morten Syenaals Borgeres og Mester
 Skræderes besynderlig mærkværdige Levnets-
 30 Løb, er af denne Sort — Man vil ved dets Gjen-
 nemlæsning finde det umueligt, at nogen kunde
 fortælle det til ringeste Nytte eller Opbyggelse for
 mine Landsmænd, uden just Herr Morten Syenaal,
 35 i egen Person. — ¶